

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SOCIALINIO DRAUDIMO PENSIJŲ ĮSTATYMO NR. I-549 11, 12, 45, 46, 47, 48, 53 IR
62 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2018 m. birželio 28 d. Nr. XIII-1361
Vilnius

1 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Už kiekvienus kalendorinius pensijų socialinio draudimo metus asmeniui apskaičiuojami apskaitos vienetai dviejų skaitmenų po kablelio tikslumu. Per kalendorinius metus įgytų apskaitos vienetų skaičius negali būti didesnis kaip 5, išskyrus šio įstatymo 12 straipsnio 3 dalyje nustatytą išimtį.“

2 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„12 straipsnis. Apskaitos vienetų sumos apskaičiavimas

1. Apskaitos vienetų skaičius, asmens įgytas per kalendorinius metus ar per kalendorinių metų dalį (pensijos skyrimo metais – iki pensijos skyrimo mėnesio), nustatomas padalijus asmens sumokėtų ir (ar) už jį priskaičiuotų pensijų socialinio draudimo įmokų sumą (iki 2018 m. gruodžio 31 d. – neįskaitant kaupiamosios pensijų įmokų dalies sumos, išskyrus šio įstatymo numatytus atvejus) iš pensijų socialinio draudimo įmokų sumos, kurią per tuos kalendorinius metus pagal teisės aktų nustatytą pensijų socialinio draudimo įmokų tarifą apdraustasis ir jo draudėjas privalo sumokėti nuo vidutinio šalies darbo užmokesčio, taikomo apdraustųjų asmenų atitinkamų metų valstybinio socialinio draudimo įmokų bazei skaičiuoti (toliau – vidutinis darbo užmokestis). Tais atvejais, kai pagal Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių nuostatas ar Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentų nuostatas pensija Lietuvoje turi būti skiriama pagal kitoje valstybėje įgytą stažą, laikoma, kad asmuo per kalendorinius metus įgijo vieną apskaitos vienetą, o už kalendorinių metų dalį – proporcingai mažesnę apskaitos vieneto dalį.

2. Jeigu asmuo kalendoriniais metais gavo socialinio draudimo išmokas, nurodytas šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje, laikoma, kad nuo šių išmokų buvo skaičiuojamos pensijų

socialinio draudimo įmokos pagal pensijų socialinio draudimo įmokų tarifą (iki 2018 m. gruodžio 31 d. įskaitant kaupiamosios pensijų įmokos dalį). Įmokų sumai apskaičiuoti taikoma šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytų socialinio draudimo išmokų, apskaičiuotų už laikotarpį nuo 2019 m. sausio 1 d., suma didinama 1,289 karto. Šioje dalyje nustatyta tvarka apskaičiuota įmokų suma sudedama su šio straipsnio 1 dalyje nurodyta įmokų suma, pagal kurią nustatomas įgytas apskaitos vienetų skaičius.

3. Jeigu iki 2018 m. gruodžio 31 d. pensijų kaupime dalyvavęs ir pensijos išmokos sutarties nesudaręs ar išmokos iš pensijų kaupimo bendrovės negavęs asmuo Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymo pakeitimo įstatymo 2 straipsnyje nustatyta tvarka nutraukia dalyvavimą pensijų kaupime, jo pensijų sąskaitoje sukauptos lėšos pervedamos į Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetą ir įskaitomos kaip Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto gautos asmens pensijų socialinio draudimo įmokos individualiajai pensijos daliai. Dalyvavimą pensijų kaupime nutraukusio asmens iki 2017 m. gruodžio 31 d. įgytų apskaitos vienetų skaičius apskaičiuojamas šio įstatymo nustatyta tvarka kaip pensijų kaupime nedalyvavusiam asmeniui. Nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. asmens įgytų apskaitos vienetų skaičius apskaičiuojamas šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka įskaitant šiuo laikotarpiu į pensijų fondą pervestą kaupiamosios pensijų įmokos sumą. Pervedamų lėšų suma (įskaitant dalyvio lėšomis sumokėtas pensijų įmokas, jei dalyvis jas mokėjo, ir už dalyvį iš valstybės biudžeto sumokėtas įmokas), viršijanti iš Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto už asmenį pervestų kaupiamųjų pensijos įmokų sumą, įskaitoma kaip pervedimo metais Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto gautos asmens pensijų socialinio draudimo įmokos individualiajai pensijos daliai. Už šią sumą apskaitos vienetai apskaičiuojami šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, netaikant 5 apskaitos vienetų per metus apribojimo.

4. Apskaitos vienetai sumuojami už visus metus, kai asmuo buvo draustas pensijų socialiniu draudimu ar gavo šio įstatymo 10 straipsnio 3 dalyje nurodytas išmokas.“

3 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 45 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Priedas už stažo metus po šio įstatymo įsigaliojimo nemokamas, išskyrus šio įstatymo 60 straipsnyje numatytus atvejus. Už asmens stažą, didesnę negu 30 metų, mokama šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka apskaičiuota bendroji pensijos dalis. Jeigu iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirta senatvės pensija buvo sumažinta dėl išankstinės senatvės pensijos gavimo, šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka apskaičiuota bendroji pensijos dalis mažinama tiek procentų, kiek buvo sumažinta senatvės pensija.“

2. Pakeisti 45 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Jei šiame ir 46 straipsniuose nustatyta tvarka apskaičiuota pensija yra mažesnė už mokėtają pensiją, toliau tęsiamas anksčiau paskirto dydžio pagrindinės pensijos dalies ir priedo už stažo metus (jei šis priedas buvo mokėtas) mokėjimas. Tokiu atveju bendrąja pensijos dalimi laikoma 2017 m. gruodį mokėtos senatvės pensijos pagrindinės pensijos dalies ir priedo už stažo metus (jei šis priedas buvo mokėtas) dydžių suma.“

4 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 46 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Jei pensija, apskaičiuota šiame, 45 ir 48 straipsniuose nustatyta tvarka, yra mažesnė už mokėtają senatvės pensiją, toliau tęsiamas anksčiau paskirto dydžio papildomos pensijos dalies mokėjimas. Tokiu atveju individualiąja pensijos dalimi laikomas 2017 m. gruodį mokėtos senatvės pensijos papildomos pensijos dalies dydis.“

5 straipsnis. 47 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 47 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Asmens, kuriam iki šio įstatymo įsigaliojimo buvo paskirta netekto darbingumo (invalidumo) pensija, įgytais apskaitos vienetais 2017 m. gruodžio 31 d. laikomas dydis, apskaičiuotas pagal formulę $S1 \cdot K + S2 \cdot K$, o jeigu asmeniui netekto darbingumo (invalidumo) pensija buvo mokama tik pagal draudžiamųjų pajamų koeficientą už laikotarpį iki 1994 metų, – pagal formulę $S1 \cdot K4 + S2 \cdot K4$; šiose formulėse:

- 1) $S1$ – iki netekto darbingumo pensijos skyrimo įgytas stažas;
- 2) $S2$ – asmeniui netekto darbingumo pensijos skyrimo metu į stažą įskaitytas trūkstamų iki senatvės pensijos amžiaus metų skaičius iki 2017 m. gruodžio 31 d.;
- 3) K – asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas už laikotarpį nuo 1994 metų, pagal kurį pensija buvo mokama 2017 m. gruodį;
- 4) $K4$ – asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas už laikotarpį iki 1994 metų, pagal kurį pensija buvo mokama 2017 m. gruodį.“

2. Pakeisti 47 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jei asmuo iki netekto darbingumo pensijos paskyrimo pagal Lietuvos Respublikos pensijų sistemos reformos įstatymą (toliau – Pensijų sistemos reformos įstatymas) buvo pasirinkęs dalyvavimą pensijų kaupime, jam apskaičiuojamas iki šio įstatymo įsigaliojimo buvusią tvarka sumažintas dėl dalyvavimo kaupime asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas k . Įgytų 2017 m. gruodžio 31 d. apskaitos vienetų skaičiumi šiuo atveju laikoma sandauga $S1 \cdot k + S2 \cdot K$ (šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju – $S4 \cdot K4 + S5 \cdot k + S2 \cdot K$; jeigu asmuo yra įgijęs stažą iki 1994 metų, bet pensija 2017 m. gruodį buvo mokama tik pagal draudžiamųjų

pajamų koeficientą už laikotarpį nuo 1994 metų, – sandauga $S4 \cdot K + S5 \cdot k + S2 \cdot K$), o laikinųjų pensijos apskaitos vienetų skaičiumi – sandauga $S5 \cdot (K - k)$.”

6 straipsnis. 48 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 48 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Individualioji senatvės pensijos dalis nuo šio įstatymo įsigaliojimo mokama pagal šį įstatymą, atsižvelgiant į šio įstatymo 46 straipsnyje nustatyta tvarka apskaičiuotą apskaitos vienetų skaičių. Jeigu iki šio įstatymo įsigaliojimo paskirta senatvės pensija buvo sumažinta dėl išankstinės senatvės pensijos gavimo, individualioji pensijos dalis mažinama tiek procentų, kiek buvo sumažinta senatvės pensija.“

7 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 53 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Individualioji pensijos dalis apskaičiuojama pagal šio įstatymo 18 straipsnį. Taikant šį straipsnį, asmens įgytu apskaitos vienetų skaičiumi laikomas dydis, apskaičiuotas pagal formulę $AV3 + 0,78 \cdot S3 \cdot K + AV4$, kurioje:

- 1) AV3 – iki šio įstatymo įsigaliojimo asmens įgytų apskaitos vienetų skaičius (šio įstatymo 47 straipsnis);
- 2) AV4 – po šio įstatymo įsigaliojimo asmens įgytų apskaitos vienetų skaičius (šio įstatymo 59 straipsnis);
- 3) S3 – metų skaičius nuo šio įstatymo įsigaliojimo iki senatvės pensijos skyrimo dienos, bet ne ilgiau kaip iki senatvės pensijos amžiaus sukakties dienos;
- 4) K – asmens draudžiamųjų pajamų koeficientas už laikotarpį nuo 1994 metų, pagal kurį pensija buvo mokama 2017 m. gruodį.“

2. Pakeisti 53 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Jeigu apskaičiuota senatvės pensija yra mažesnė negu asmeniui iki senatvės pensijos amžiaus sukakties mokėta netekto darbingumo (invalidumo) pensija arba asmuo neturi teisės gauti senatvės pensiją, asmeniui toliau mokama netekto darbingumo (invalidumo) pensija (dalyvavusiems pensijų kaupime asmenims – sumažinta dėl dalyvavimo pensijų kaupime iki 2017 m. gruodžio 31 d. galiojusia tvarka, o gavusiems išankstinę senatvės pensiją asmenims – sumažinta šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka), indeksuojant šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyta tvarka.“

8 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Asmenims, išdirbusiems ne mažiau kaip pusę šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyto laiko kompensacijai už ypatingas darbo sąlygas gauti, išmokama kompensacijos dalis, proporcinga dirbtam laikui. Jei kompensacijai gauti reikia išdirbti šiame straipsnyje nurodytomis sąlygomis ne mažiau kaip 10 metų (moterims – 7,5 metų), kompensacijos daliai gauti ne mažiau kaip pusę šio laiko turi būti dirbta 1988–1994 metais; jei reikia išdirbti ne daugiau kaip 15 metų, ne mažiau kaip pusę šio laiko turi būti dirbta 1986–1994 metais; jei reikia išdirbti 20 metų, ne mažiau kaip pusę šio laiko turi būti dirbta 1983–1994 metais; jei reikia išdirbti 25 metus, ne mažiau kaip pusę šio laiko turi būti dirbta 1980–1994 metais; jei reikia išdirbti 30 metų, ne mažiau kaip pusę šio laiko turi būti dirbta 1978–1994 metais.“

9 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus 3, 4, 5, 6, 7 ir 8 straipsnius ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.

2. Asmenims, kurie Lietuvos Respublikos pensijų kaupimo įstatymo pakeitimo įstatymo 2 straipsnyje nustatyta tvarka nutraukia dalyvavimą pensijų kaupime ir jų pensijų sąskaitoje sukauptos lėšos pervedamos į Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžetą bei įskaitomos kaip Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto gautos asmens pensijų socialinio draudimo įmokos individualiajai pensijos daliai, iki 2018 m. gruodžio 31 d. paskirtos socialinio draudimo pensijos nuo 2019 m. sausio 1 d. apskaičiuojamos ir mokamos nebetaikant pensijų kaupimo dalyviams nustatyto šių pensijų dydžio mažinimo. Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos socialinio draudimo pensijas apskaičiuoja ir nuo 2019 m. sausio 1 d. susidariusį pensijų dydžių skirtumą išmoka ne vėliau kaip iki 2019 m. lapkričio 30 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ne vėliau kaip iki 2018 m. rugsėjo 30 d. pateikia Lietuvos Respublikos Seimui siūlymus dėl socialinio draudimo pensijų bendrosios dalies indeksavimo tvarkos, pagal kurią socialinio draudimo pensijų bendrosios dalies indeksavimas būtų ne lėtesnis negu individualiosios pensijų dalies indeksavimas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė